

4. týždeň v Cezroč. Období, cyklus „C“ - prvopiatkový

<p>03.02.2025 Pondelok 4. týždňa v Cezročnom období, Féria Alebo: Sv. Blažej, bs. a mč., Eub. sp. Alebo: Sv. Oskára, bs., Eub. sp.</p>	<p>18:00</p> <p>18:00</p>	<p><i>Prvopiatková spoveď od 16:30 hod.</i> Bartošovce (+Vincent,+Justína - č. 139 - <i>v omši môže byť aj spev detí!</i> - Požehňavanie hrdiel!</p> <p>.....</p> <p><i>Prvopiatková spoveď od 17:00 hod.</i> Hertník (poďak. za 94 rokov života Žofie a B. pož. celej rodiny - č. 32) VÝP. DUCH. J.M. - Požehňavanie hrdiel!</p>
<p>04.02.2025 Utorok 4. týždňa v Cezročnom období, Féria</p>	<p>07:00</p> <p>18:00</p>	<p><i>Prvopiatková spoveď od 06:30 hod.</i> Bartošovce (+Ján,+Anna,+Ondrej,+Helena, zosnutí rodiny - č. 87)</p> <p><i>Prvopiatková spoveď od 17:00 hod.</i> Hertník (+Stanislav - č. 258) VÝP. DUCH. J.M.</p>
<p>05.02.2025 Streda 4. týždňa v Cezročnom období Sv. Agáty, pn. a mč., Sp. súkr. AIO - FEBR./ '25/2.)</p>	<p>18:00</p> <p>18:00</p>	<p><i>Prvopiatková spoveď od 16:30 hod.</i> Hertník (za BBSJ - FEBR./ '25/2.)</p> <p><i>Prvopiatková spoveď od 17:00 hod.</i> Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Agátu s rod. a jej súrodencov - č. 30) VÝP. DUCH. J.M.</p>
<p>06.02.25 1. ŠTVRTOK V MES. Štvrtok 4. týždňa v Cezročnom období Sv. Pavla Mikiho a spoloč., muč., Sp.</p>	<p>08:00</p>	<p><i>Prvopiatková spoveď od 07:15 hod.</i> Hertník (+Ján,+Rozália,+Andrej,+Mária a +ostatní členovia rodín - č. 10)</p> <p style="text-align: center;"><i>- Modlime sa za duch. povolania!</i></p>
<p>07.02. '25 1. PIATOK V MES. Piatok 4. týždňa v Cezročnom období, Féria <i>- votívna sv. omša k Božskému Srdcu Ježišovmu!</i> Spoveď chorých: Bart. od 08:00</p> <p style="text-align: right;">Hert. od 08:30</p>	<p>16:45</p> <p>18:15</p>	<p>Vylož. S. Olt. 08:00 hod.+ADORÁCIA, //16:30 ODPROS. POB. Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Mariána s rodinou - č. 236)</p> <p>Vylož. S. Olt. 07:45 hod.+ADORÁCIA, //18:00 ODPROS. POB. Hertník (+Andrejka,+členovia rodiny - č. 76)</p>
<p>08.02.2025 Sobota 4. týždňa v Cezročnom období, Féria Alebo: Sv. Hieronyma Emilianoho, Eub. sp. Alebo: Sv. Jozefíny Bakhity, pn., Eub. sp. Alebo: Prebl. P. Márie v sobotu, Eub. sp.- <i>večerné omše z nasledujúcej nedele!</i></p>	<p>07:30</p> <p>08:30</p> <p>18:00</p>	<p>Hertník (+Jozef,+Mária - č. 232)</p> <p>Bartošovce (zdr., B. pož. pre Miriam a rodinu - 40 rokov života - č. 76)</p> <p>Bartošovce - modlitbové chvály! /viď' pla-gát/ <i>otec František Sochovič na tému "Strach nie je dobrý radca"</i> <i>Dnes je 11. svet. deň modlitby a povedomia o obchodovaní s ľuďmi.</i></p>
<p>09.02.2025 Nedeľa PIATA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ - cyklus „C“</p>	<p>07:30</p> <p>09:00</p> <p>10:30</p>	<p>Hertník (za veriacich)</p> <p>Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Jozefa - 70 rokov života - č. 61)</p> <p>Hertník (zdr., B. pož., dary D. Svätého pre Teréziu a deti a poďak. za 50 rokov života - č. 11) VÝP. DUCH. J.M.</p> <p>14:00 pobožnosť Hert./Bart.</p>

RÍMSKOKATOLÍCKA

FEBRUÁR 2025

**CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ**

Číslo 543

HerBartníček

S nádejou čakajme na Pána (z príhovoru pápeža Františka)

Kým národ očakával Pánovu spásu, proroci ohlasovali jeho príchod, ako uvádza prorok Malachiáš: „Príde do svojho chrámu Pán, ktorého hľadáte, a anjel zmluvy, po ktorom túžite“ (3, 1). Simeon a Anna sú obrazom a stelesnením tohto očakávania. Vidia ako Pán vchádza do svojho chrámu a osvietení Duchom Svätým ho spoznávajú v Dieťati, ktoré Mária nesie v náručí. Čakali ho celý život: Simeon, „človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela“ (Lk 2, 25) a Anna, ktorá „nikdy neodchádzala z chrámu“ (Lk 2, 37).

Osoží nám hľadiet' na týchto dvoch starcov trpezlivých v očakávaní, bdelych v duchu a vytrvalých v modlitbe. Ich srdcia zostávali bdelé ako stále horiaca pochodňa. Sú v pokročilom veku, ale majú mladé srdce; nenechávajú sa pohltiť dňami, lebo ich oči zostávajú obrátené k Bohu v očakávaní (porov. Ž 145, 15). Boli obrátení k Bohu v očakávaní, neustále pripravení. Na ceste životom zažili ťažkosti a sklamanie, ale nepodľahli defetizmu (porazeneckému sklonu): neposlali svoju nádej „do dôchodku“. A tak, keď hľadali na Dieťa, spoznávajú, že sa naplnil čas, vyplnilo sa proroctvo, prišiel ten, ktorého hľadali, a po ktorom túžili, Mesiáš národov. Tým, že si udržiavajú živé očakávanie Pána, stávajú sa schopnými privítať ho v novosti jeho príchodu.

Čakanie na Boha je dôležité aj pre nás, pre našu cestu viery. Pán nás každý deň navštevuje, hovorí k nám, zjavuje sa nečakaným spôsobom a na konci života a čias príde. Preto nás on sám nabáda, aby sme zostali ostražití, aby sme bdeli, aby sme vytrvali v očakávaní. To najhoršie, čo sa nám môže stať, je totiž sklznúť do „duchovnej ospalosti“: uspať srdce, znečitliviť dušu, uložiť nádej do temných zákutí sklamanie a rezignácie.

Sme ešte schopní prežívať očakávanie? Nie sme niekedy príliš zaujatí sami sebou, vecami a intenzívnym rytmom každého dňa, až tak, že zabúdame na Boha, ktorý vždy prichádza? Nie sme príliš uchvátení svojimi dobrými skutkami, čím riskujeme, že aj náboženský a kresťanský život sa mení „na mnoho vecí, ktoré treba urobiť“ a zanedbávame každodenné hľadanie Pána? Nehrozí nám niekedy, že osobný život a komunitný život naplánujeme tak, aby sme spočítali šance na úspech, namiesto toho, aby sme s radosťou a pokorou pestovali malé semienko, ktoré nám bolo zverené, s trpezlivosťou tých, ktorí sejú bez toho, aby niečo očakávali, a tých, ktorí vedia čakať na Božie časy a prekvapenia? Musíme si priznať, že neraz sme túto *schopnosť očakávať* stratili. Je to spôsobené rôznymi prekážkami a z nich by som chcel zdôrazniť dve.

Prvou prekážkou, kvôli ktorej strácame schopnosť očakávať, je **zanedbávanie vnútorného (duchovného) života**. Stáva sa to vtedy, keď únava prevláda nad úžasom, keď zvyk nahrádza nadšenie, keď strácame vytrvalosť na duchovnej ceste, keď nás negatívne skúsenosti, konflikty alebo ovocie, ktoré sa zdá byť oneskorené, menia na zatrpknutých a nahnevaných ľudí. Nie je dobré prežívať horkosť, pretože zatrpknutí a „pochmúrni“ ľudia vytvárajú dusnú atmosféru, akoby mali ocot v srdci. Vtedy je potrebné nadobudnúť stratenú milosť späť: vrátiť sa prostredníctvom intenzívneho vnútorného života k duchu radostnej pokory a tichej vďačnosti. A tá sa živí adoráciou, prácou kolien a srdca, konkrétnou modlitbou, ktorá bojuje a prihovára sa, schopnou znovu prebudiť túžbu po Bohu, lásku minulých rokov, údiv prvého dňa, chuť očakávania.

Druhou prekážkou je **prispôsobovanie sa štýlu tohto sveta**, ktorý nakoniec zaberá miesto evanjeliu. Naš svet často beží veľkou rýchlosťou, vyzdvihuje túžbu mať „všetko a hneď“. Pohlcuje sa aktivizmom a snaží sa za každú cenu vyhnúť strach a obavy zo života v pohanských chrámoch konzumu alebo v zábave. V tomto kontexte, kde sa ticho vyháňa a stráca, nie je očakávanie ľahké, pretože si vyžaduje postoj zdravej pasivity, odvahu spomaliť tempo, nenechať sa zahltiť aktivitami, vytvoriť v sebe priestor pre Božie pôsobenie, tak ako učí kresťanská mystika. Majme sa teda na pozore, aby do života Cirkvi a na cestu každého z

nás nevstúpil duch tohto sveta, inak neprinesieme ovocie. Kresťanský život a apoštolské poslanie potrebujú očakávanie, ktoré dozrieva v modlitbe a každodennej vernosti, aby nás oslobodilo od mýtu efektívnosti, od posadnutosti výkonom a predovšetkým od nároku uzavrieť Boha do našich kategórií, pretože on vždy prichádza nepredvídateľným spôsobom, vždy v časoch, ktoré nie sú naše a spôsobmi, ktoré nie sú tie, ktoré sme očakávali.

Ako uvádza francúzska mystička a filozofka Simone Weilová, sme nevestou, ktorá v noci čaká na príchod ženicha, a „súčasťou prípravy budúcej nevesty je čakanie [...]. Túžiť po Bohu a zrieknuť sa všetkého ostatného: len v tom spočíva spása“.

Rozvíjajme v modlitbe čakanie na Pána a učme sa správnej „pasivite Ducha“: takto budeme schopní otvoriť sa Božej novote. Tak ako Simeon, aj my vezmeme do náručia Dieťa, Boha novoty a prevapení. Prijatím Pána sa minulosť otvára budúcnosti, staré v nás sa otvára tomu novému, čo on v nás vzbudzuje. Nie je to jednoduché - a my to vieme -, pretože v náboženskom živote, ako aj v živote každého kresťana, je ťažké vzdorovať „sile toho starého“: „v skutočnosti nie je ľahké pre starého človeka v nás prijať dieťa, to nové [...]. Božia novosť sa predstavuje ako dieťa a my, so všetkými našimi návykmi, obavami, závisťami, starosťami, stojíme pred týmto dieťaťom. Objímeme ho, prijmeme ho, urobíme mu miesto? Vstúpi táto novosť skutočne do nášho života, alebo sa budeme skôr snažiť dať dokopy staré a nové, snažiť sa nechať čo najmenej rušiť prítomnosťou Božej novosti?“

Tieto otázky sú určené pre nás, pre každého z nás, sú pre naše spoločenstvá a sú pre Cirkev. Nechajme sa znepokojovať, nechajme sa pohnúť Duchom Svätým ako Simeon a Anna. Ak budeme ako oni prežívať očakávanie v starostlivosti o vnútorný život a v súlade so štýlom evanjelia, ak ako oni budeme takto prežívať očakávanie, potom objímeme Ježiša, ktorý je svetlo a nádej života. (vaticannews)

Nádej Jubilejného roka sa stáva konkrétnou

Otvoreniu Svätej brány Jubilea 24. decembra minulého roku predchádzalo rozhodnutie amerického prezidenta Joa Bidena zmeniť na doživotie tresty smrti 37 väzňom vo federálnych väzniciach. Začiatkom januára prišli ďalšie dve dobré správy: v Severnej Karolíne ukončil guvernér svoje funkčné obdobie tým, že zmenil 15 nevykonaných trestov smrti vo svojom štáte na doživotie, zatiaľ čo v Afrike prezident Zimbabwe odstránil trest smrti z právneho systému krajiny. Teraz, na začiatku tohto Svätého roka, prichádza oznámenie o prepustení 553 väzňov na Kube.

Veľmi potrebujeme znamenia nádeje, ktoré nám pomôžu zdvihnúť pohľad od smutnej panorámy vojen a násilia: nemohol byť lepší

začiatok tohto milostivého roka, pretože ide o správu, ktorá spája kresťanské jubileum s jeho biblickým pôvodom, ako pripomenul pápež František v indikačnej bule „*Spes non confundit*“: „Navrhujem vládam, aby v Jubilejnom roku prijali iniciatívy, ktoré obnovujú nádej, formy amnestie alebo amnestie trestov, ktorých cieľom je pomôcť ľuďom získať späť dôveru v seba samých a v spoločnosť, cesty opätovného začlenenia do spoločnosti, ktorým zodpovedá konkrétny záväzok v dodržiavaní zákonov“. Je to starobylá výzva, vysvetlil rímsky biskup, citujúc knihu Levitikus, ktorá „pochádza z Božieho slova a zostáva so všetkou svojou sapienciálnou hodnotou vo vzývaní skutkov milosrdenstva a oslobodenia, ktoré umožňujú ľuďom začať odznova: ‚Päťdesiaty rok vyhlásite za svätý a v krajine vyhlásite oslobodenie pre všetkých jej obyvateľov‘“.

OZNAMY:

- V budúcom týždni je prvopiatkový týždeň. Skončili sa vianočné sviatky, znovu posilňujeme svoj duchovný život praktizovaním sviatostného života. Prijatie Božej milosti nám pomáha prijať plnosť Božieho života, jednoducho byť šťastnými. - Upratovanie od 08.02. - 14.2025 - rodiny: Demjaničová 109, Lazurová 111, Nováková 128, a Ondisová 351. - Zbierky /milodary/ - Z pohrebu +Anny Čekanovej obetovali na kostol 100 eur, z pohrebu +Magdalény Tomahogheovej obetovali na kostol 150 eur. Na Pastoráciu mládeže bola zbierka Hertník 230 eur, Bartošovce 112 eur, spolu 342 eur. Na Podporný fond bolo odoslaných za Hertník 230 eur, Bartošovce 112, spolu 342 eur. Pán Boh zaplať! - V tomto týždni - vo štvrtok sa modlíme za kňazov a nové duchovné povolania, v piatok odprosujeme Najsv. Srdce Ježišovo za hriechy naše a našich rodín. - Svätoblažejské požehnanie hrdla - V sobotu je sviatok sv. biskupa a mučeníka Blažejza. Záverečné požehnanie sv. omše je s udelením požehnania na jeho príhovor proti všetkým chorobám. Nezabudnime, že svätenina má účinok v spojení so sviatosťou - je potrebné pristúpiť k sv. prijímaniu /ak sme v stave hriechu - prijať sviatosť zmierenia/. - Novéna k Lurdskej P. Márii sa začína 2.2., t.j. v nedeľu. - 11. februára budeme sláviť už 33. svetový deň chorých. Svetový deň chorých - slávi sa vždy 11.II. na sviatok Bl. Panny Márie Lurdskej. Pri sv. omšiach budeme udeľovať sviatosť pomazania chorých. Možno ju prijať len v stave milosti posväcujúcej (sv. spoveď) a ten, kto sa nachádza v ťažkej chorobe a vždy pred operáciou. *Pán Boh zaplať všetkým, ktorí pomáhajú pri dôstojnom slávení bohoslužieb a starajú sa o čistotu a krásu Božieho domu.*